

W 1806r. wojska francuskie dokonują oblężenia Kołobrzegu. Kwatera Główna wojsk napoleońskich instaluje się w Stramnicy. W dniu 13 marca 1807r. Koszalin zostaje zajęty przez 150-osobowy garnizon francuski. Wszyscy urzędnicy koszalińscy składają przysięgę na wierność Napoleonowi - odmawia tylko jeden - referendarz sądowy Ernst August Braun - w 1807r. został zwolniony ze służby podjął ją ponownie w dniu 13.01.1809r. W dniu 18 maja 1816r. obejmuje on urząd Burmistrza Koszalina oraz Dyrektora Policji - pozostaje na tych funkcjach do 31 marca 1859r. Schorowany zmarł w dniu 19 września 1859r. mając 77 lat. Pochowano go przy głównej alei cmentarza przy ówczesnej ulicy Młyńskiej.

Po wyborze E.A. Brauna burmistrzem zaczyna się okres świetności dla miasta. Braun - dobrze przygotowany do tej funkcji, doświadczony i kompetentny wykorzystuje dobrze wszystkie sprzyjające okoliczności do rozwoju miasta ? od 3 sierpnia 1816r. Koszalin zostaje stolicą Rejencji Koszalińskiej / rozpoczyna się budowę obiektu Rejencji zajmowanej dziś przy ulicy J.Słowackiego 11 przez Komendę Miejską Policji/.

Burmistrz Braun przystępuje do pracy u podstaw - na nowo brukuje ulice; ulice otrzymują tablice z nazwami i numerami domów, instaluje pierwsze 24 latarnie miejskie, urządza miejskie promenady, wprowadza racjonalną gospodarkę leśną wspólnie z nadleśniczym Lademannem. Mając jako dobrego protektora Prezydenta Rejencji Leopolda von Fritsche tworzy parki koszalińskie zagospodarowując miejskie fosy i stawy.

W 1820r. po zburzeniu murów / w rejonie dzisiejszego EMPIKu/ buduje groblę nad doliną Rzeki Młyńskiej i drogę do wsi Rokosowo. W latach 1828 do 1835 buduje ulicę i szosę do Sianowa przez Kłos / tu w latach 1833-35 pracuje 100 internowanych Powstańców Listopadowych/. Przy tej drodze funkcjonuje na rzece Grodna najstarszy mostek w Koszalinie oraz rosną posadzone w tym czasie piękne lipy.

W 1816r. buduje Seminarium Nauczycielskie, a w 1821r. Gimnazjum i Oberschule. W 1825r. buduje Kasę Oszczędnościową i doprowadza do wydania ogólnopruskiej gazety "Kösliner Zeitung". W 1833r. powstaje fabryka papieru Friedricha Schlutiusa - później największa na Pomorzu.

W latach 1849 do 1856 powstają drogi do Bobolic i Mielna. W 1859r. Koszalin uzyskuje połączenie kolejowe ze Stargardem Szczecińskim.

Braun buduje też siedzibę swojego urzędu - w dniu 18 czerwca 1827r. wmurowuje kamień węgielny pod piękny czwarty ratusz, który przetrwał do czasu zajęcia Koszalina przez Armię Czerwoną i spalenia go przez Rosjan.

Burmistrz Braun na początku swojego urzędowania założył nowy cmentarz na Przedmieściu Bramy Młyńskiej - cmentarz poświęcono w dniu 15 kwietnia 1819r. Na tym właśnie cmentarzu pochowano przy głównej alei Burmistrza Ernsta Augusta Brauna - nagrobek miał piękny acz skromny, z płaskiej płyty.

Na jego cześć nazwano ulicę nowo budowanej części miasta - dzisiaj ul. R. Traugutta.

Na tym cmentarzu pochowano wiele znakomitości Koszalina - m.in. kronikarza i poetę J.E. BENNO - autora "Kroniki Koszalina" z 1840r., nadleśniczego Lademanna - kustosza lasów miejskich, znanego chirurga Johanna Friedricha Kauffmanna - fundatora gospody "Gallenstein" na Rokosowie, F.Schlutiusa - właściciela papierni. Na cmentarzu spoczywają Francuzi/ internowani po wojnie 1871r./.

W dniu 12 kwietnia 1945r. spoczęła tu Bertha von Massow - przełożona Zakonu Salem - twórczyni Szpitala Miejskiego. Bertha von Massow zginęła z rąk Rosjan stając w obronie swoich sióstr.

Decyzje polityczne powojenne spowodowały niszczenie kultury niemieckiej na Ziemiach Odzyskanych. Cmentarz mający jedno z piękniejszych założeń parkowych na Pomorzu niech będzie wyrazem pamięci złożonym naszym poprzednikom, a ich personifikacją jest Ernst August Braun.

Józef Maciej Sprutta